

याजनं प्रतियाजनं उद्दिश्य त्वया च सुमहत्तपस्तपं एतयाजनं अस्माकं विषयेन वर्तते इति संबन्धः वयं तु न याजनेधिकारिण इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ सततं त्वाज्यधाराभिः अच्छिन्नया आज्यधारया बहुत्वमवयवाभिप्रायं

उवाच भगवान् प्रीतः स्मितपूर्वमिदं वचः ॥ नास्माकमेतद्विषये वर्तते याजनं प्रति ॥ ४५ ॥ त्वया च सुमहत्तपं तपो राजन्व रार्थिना ॥ याजयिष्यामि राजंस्त्वां
समयेन परंतप ॥ ४६ ॥ रुद्र उवाच समाद्वादशराजेंद्रब्रह्मचारी समाहितः ॥ सततं त्वाज्यधाराभिर्यदितर्पयसेऽनलं ॥ ४७ ॥ कामं प्रार्थयसे यत्नं तत्तः प्रा
प्स्यसि तं नृप ॥ एवमुक्तश्च रुद्रेण श्वेतकिर्मनुजाधिपः ॥ ४८ ॥ तथा चकार तत्सर्वं यथोक्तं शूलपाणिना ॥ पूर्णं तु द्वादशे वर्षे पुनरायान्महेश्वरः ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वैव च स
राजानं शंकरो लोकभावनः ॥ उवाच परमप्रीतः श्वेतकिर्नृपसत्तमं ॥ ५० ॥ तोषितोऽहं नृपश्रेष्ठ त्वये हाद्येन कर्मणा ॥ याजनं ब्राह्मणानां तु विधिदृष्टं परंतप ॥
॥ ५१ ॥ अतोऽहं त्वां स्वयं नाद्य याजयामि परंतप ॥ ममांशस्तु क्षितितले महाभागो द्विजोत्तमः ॥ ५२ ॥ दुर्वासा इति विख्यातः सहित्वां याजयिष्यति ॥ मन्त्रियो
गान्महातेजाः संभाराः संभ्रियंतु ते ॥ ५३ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं रुद्रेण समुदाहृतं ॥ स्वपुरं पुनरागम्य संभारान् पुनराजयत् ॥ ५४ ॥ ततः संभृतं संभारो भूयो रुद्रमुपा
गमत् ॥ संभृता मम संभाराः सर्वोपकरणानि च ॥ ५५ ॥ त्वत्पसादान्महादेव श्वोमे दीक्षा भवेदिति ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तस्य राज्ञो महात्मनः ॥ ५६ ॥ दुर्वास
सं समाहूय रुद्रो वचनमब्रवीत् ॥ एष राजा महाभागः श्वेतकिर्द्विजसत्तम ॥ ५७ ॥ एनं याजय विप्रेंद्र मन्त्रियोगेन भूमिपं ॥ बाढमित्येव वचनं रुद्रं त्वषिरुवा
च ह ॥ ५८ ॥ ततः स त्रंसमभवत्तस्य राज्ञो महात्मनः ॥ यथाविधियथाकालं यथोक्तं बहुदक्षिणं ॥ ५९ ॥ तस्मिन्परिसमाप्ते तुराज्ञः स त्रेमहात्मनः ॥ दुर्वाससा
ऽभ्यनुज्ञाता विप्रतस्थुः स्मयाजकाः ॥ ६० ॥ ये तत्र दीक्षिताः सर्वे सदस्याश्च महौजसः ॥ सोऽपि राजन्महाभागः स्वपुरं प्राविशत्तदा ॥ ६१ ॥ पूज्यमानो महाभा
गैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ वंदिभिः स्तूयमानश्च नागरैश्चाभिनंदितः ॥ ६२ ॥ एवं वृत्तः सराजर्षिः श्वेतकिर्नृपसत्तमः ॥ कालेन महता चापिययौ स्वर्गमभिषुतः
॥ ६३ ॥ ऋत्विग्भिः सहितः सर्वैः सदस्यैश्च समन्वितः ॥ तस्य स त्रेपपौ वह्निर्हविर्द्वादशवत्सरान् ॥ ६४ ॥ सततं चाज्यधाराभिरैकाल्येतन्न कर्मणि ॥ हविषा च त
तो वह्निः परां तृप्तिमगच्छत् ॥ ६५ ॥ न चैच्छत् पुनरादातुं हविरन्यस्य कस्यचित् ॥ पांडुवर्णो विवर्णश्च न यथावत्प्रकाशते ॥ ६६ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ आद्येन अनादिवेदबोधितेन विधिदृष्टं ब्राह्मणानामिदं हविरिति चतुर्धा करणमंत्रलिङ्गानुमितविधिदृष्टं ॥ ५१ ॥ अत इति स्वयं यज्ञभोक्ता भूत्वा ऋत्विक्त्वा न भंगभया
त्स्वयं न याजयामीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ दीक्षिताः कर्मसु निष्णाताः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥